

[John Winther]

bestemmelse, for så vidt angår gælden til erhvervslivet – en bestemmelse om, at når man selvfor skyldt ikke overholdt sine forpligtelser, måtte der opkræves 2 pct. ud over diskontoen, altså 11 pct. – kommer staten og kræver, at når der er vanskeligheder med skattebetalingen, så skal man betale officielt 12 og 15,6 pct., men reelt, som der har været gjort opmærksom på, helt op til et sted mellem 40 og 50 pct. Det er faktisk helt uanstændigt at komme med den slags forslag, hvor man i den grad gør forskel på Kong Salomon og Jørgen Hattemager.

Det er unægtelig også pudsig, at man kalder dette et besparelsesforslag, fostret af regeringen og det radikale venstre. Det er en mærkelig form for besparelse, når der alene er tale om forøgede statsindtægter. Ordet besparelse i den forbindelse er noget af en misforståelse.

Vi agter som sagt at undlade at stemme om de ændringsforslag, der foreligger, og vi agter at stemme mod lovforslagene ved tredje behandling.

Melchior (CD):

Uden at gøre pinen lang skal jeg også blot meddele tinget, at CD må stemme imod disse forslag. Vi er enige i, at der her foregår en skattejagt eller snarere en skalpejagt, som ikke kan sagligt begrundes, og vi er uden forståelse for, at det erhvervsliv, herunder ikke mindst det mindre og mellemstore, som man ved så mange lejligheder siger er ryggraden i dansk erhvervsliv, skal ikke bare beskattes, men »bestraffes« på denne ekstraordinære måde.

Vi vil, ligesom de to tidligere ordførere har markeret det for deres partiers vedkommende, derfor afholde os fra at stemme om ændringsforslagene, da vi stemmer imod lovforslaget ved tredje behandling.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi skal blot fra kristeligt folkepartis side anføre, at vi ikke finder tiden inde til en sådan skærpelse af morarenterne. Det er, som det allerede er sagt, ikke længe siden, vi her i tinget gennemførte, at forbrugerne ikke måtte betale mere end 11 pct. Nu vedtager man altså, at erhvervslivet, når det ikke får sine penge ind fra forbrugerne, værsø har at betale det tredobbelte. Vi finder ikke dette ri-

meligt over for vort erhvervsliv, og vi kan ikke se, at man dermed er med til at skabe et bedre erhvervsklima i dette land. Jeg troede, det var det, vi skulle for at få flere hænder i arbejde.

Vi finder, at ændringsforslagene er af rent teknisk art, og derfor ønsker vi at stemme for ændringsforslagene, men vi stemmer selvfølgelig imod lovforslagene ved tredje behandling.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det radikale venstre vedstår naturligvis det forlig, som er afsluttet mellem det radikale venstre og socialdemokratiet angående morarenterne. Der har været talt meget her i eftermiddag – og der bliver såmænd nok talt meget mere senere – om erhvervslivet. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at den store del af den ekstrainkomst, der bliver for staten gennem forhøjelsen af morarenterne, er morarenter, der skal betales af virksomhederne, rigtigt, men for penge, de har tilbageholdt for deres ansatte. Det bør nævnes. Det er ikke penge, der trækkes ud af erhvervslivet på en urimelig måde. Erhvervslivet har opkrævet disse penge for staten og skal betale dem videre. Gør de det ikke til tiden, må de betale renter. Det er sagt heroppefra, og jeg vil gerne understrege det: det kan ikke være meningen, at skattevæsenet, staten, optræder som bank for erhvervslivet, det er ikke en rimelig måde at ordne erhvervslivet på, slet ikke når man holder på et privat erhvervsliv.

Når det er sagt, så vil jeg også gerne føje til i denne forbindelse, at forhøjelsen af morarenterne rammer jo også almindelige skatteydere, der ikke kan nå at betale. Ved vedtagelsen af dette forslag om forhøjet morarentebetaling for private skyldnere til skattevæsenet vil jeg samtidig understrege, at det er rimeligt, at vi forlænger fristen. Hvor meget, det må vi se på senere. Vi har jo et lovforslag liggende i skatteudvalget, fremsat af fremskridtspartiet, og jeg kan understrege, at jeg finder det rimeligt at forlænge fristen, eftersom vi kommer ud i uholdbare situationer, hvor den ene af et ægtepar kan have penge til gode, som den anden skal betale, og hvor den ene ikke kan få sine penge udbetalt af skattevæsenet, for at den anden kan indbetale i rette tid.